

man anerkender, at EF-Domstolen træffer afgørelser for at sikre, at det indre marked kan fungere, og at Metockdommen er baseret på det, men at man er uenig i den konkrete dom.

For der er meget stor forskel på, som udenrigsministeren også har antydnet, om man er uenig i en konkret dom, eller om man er imod systemet. Det interessante er jo, hvis Dansk Folkeparti den ene dag kan lave en aftale med udenrigsministeren, der er baseret på at man anerkender systemet, og den næste dag kan tordne imod systemet. Det har man jo ord for i den politiske debat.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Det ord vil jeg ikke bruge.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ministeren.

Hr. Michael Aastrup Jensen som ordfører.

Kl. 17:13

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Så står vi her igen for at debattere et af Dansk Folkepartis yndlingssemner: forbehold over for EU-samarbejdet. Det kan jo næppe være gået Dansk Folkepartis næse forbi, at det af rege- ringsgrundlaget fra 2007 fremgår, at det er rege- ringens mål at få afskaffet de danske undtagel- ser ved en folkeafstemning i denne valgperiode, og det betyder selvfølgelig også, at hverken Ven- stre eller jeg selv ønsker, at vi indfører flere und- tagelser i samarbejdet.

Jeg er af den klare opfattelse, at de undtagel- ser, Danmark fik indføjet i Maastrichttraktaten i 1993, i dag klart skader Danmarks interesser, og jeg mener derfor ikke, at det vil være fordelag- tigt, at vi distancerer os yderligere fra samarbej- det. Derimod mener jeg, at hvis der er noget i EU-reglerne, der ikke er i Danmarks interesse, så skal det løses gennem politiske aftaler og præci- seringer på EU-plan. Det er en langt bedre løs- ning end noget, der måske bliver opfattet som en fornærmet tilgang til samarbejdet, hvor vi vender ryggen til og erklærer, at vi ikke ønsker at være med. Det mener jeg absolut ikke er den måde, man skal skabe fundamentet for et givtigt og udbytterigt samarbejde på.

Hr. Morten Messerschmidt burde vide, at in- gen EU-lovgivning kan støtte ret på unionsbor-

gerskab alene, det skal altid være andre artikler i traktaterne, der ligger til grund for lovgivning og domme. Så hvis hr. Morten Messerschmidt vil gøre sig den ulejlighed at læse dommene, ikke mindst de domme, som vi har diskuteret meget, i hvert fald gennem det sidste halve år, vil han opdage, at selv om unionsborgerskabet optræder i nogle af EF-Domstolens domme, så vil dommene altid være baseret på andre regler end unionsborgerskabet.

I forhold til EF-Domstolens afgørelser er en af præmisserne også, at reglerne ikke misbruges. Og netop muligheden for at sætte ind over for misbrug er essentielt. Det betød nemlig, at vi sidste efterår kunne sætte et punktum i den poli- tiske debat, der opstod i kølvandet på Metock- dommen. Det skete, da regeringen og Dansk Folkeparti indgik en aftale, der gennem en kraf- tig opstramning af de udlændingeretlige regler skal være med til både nu og i fremtiden at sikre den faste og fair udlændingepolitik, som VK-re- geringen har indført, og som har været et af vo- res kendetegn gennem årene.

Hverken Venstre eller jeg mener altså, at der er grund til at indføre et nyt forbehold over for det europæiske samarbejde. Tværtimod mener vi, at de danske undtagelser, vi har på nuværen- de tidspunkt, bør afskaffes hurtigst muligt, og derfor kan Venstre ikke støtte beslutningsforsla- get.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærk- ning.

Kl. 17:16

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg forstår, at hr. Michael Aastrup Jensen trods alt er glad for den aftale, som Dansk Folkeparti og regeringen har indgået med henblik på at få ændret på opholdsdirektivet, der jo altså bl.a. henviser til unionsborgerskabet.

Måen er det ikke rigtigt, at det problem sådan set ville være løst, hvis man havde et forbehold over for udlændingeretlige regler generelt, og at et udlændingeretligt forbehold altså ville sikre det, som hr. Michael Aastrup Jensen ønsker med den proces, som man nok må sige det forekom- mer en lille smule tvetydigt om man vil nå i mål med?

Er det ikke rigtigt, at man ville have nået det, som hr. Michael Aastrup Jensen gerne vil, hvis man havde fulgt det ønske, som Dansk Folke- parti her fremsætter?